

MOSS TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 05.02.2017

Sak nr.: 16-079176TVI-MOSS

Dommer: Konstituert tingrettsdommer Joachim Lund

Saken gjelder: Krav om at Moss havn KF umiddelbart må stanse dumping av masser fra splittlekter

Neptune Network

mot

Moss Havn Kf

Advokat Brynjar Østgård

KJENNELSE

Neptune Network (heretter Neptune) begjærte 10. mai 2016 midlertidig forføyning overfor Moss Havn Kf (heretter Moss Havn) med følgende påstand:

1. Moss Havns dumping av masser med splittlekter stanses med øyeblikkelig virkning.
2. Partene dekker egne kostnader.

I begjæringen ble det anført blant annet at Moss Havn i strid med tillatelsen om tildekking av forurenset sjøbunn i Moss havneområde fra Fylkesmannen i Østfold, hadde startet opp dumping av masser i Værlebukta 11. mars 2016 med splittlekter. Det skulle ifølge tillatelsen ikke være adgang til å bruke splittlekter i forbindelse med arbeidet. Neptune skal ha forsøkt å henvende seg til Moss Havn om bruddet på tillatelsen uten å få gehør, samt politianmeldt Moss Havn og klaget inn Fylkesmannen ved Østfold til overordnet instans uten at dette medførte at Moss Havn hadde stoppet dumpingene med splittlekter.

Begge parter ble kalt inn til muntlige forhandlinger i Moss tingrett for behandling av den midlertidige forføyningen 30. mai 2016. Da Moss Havn ikke kunne møte den angitte datoen, ble rettsmøtet flyttet til 3. juni 2016. Dette tidspunktet passet ikke for Neptune og ny motedato ble satt til 23. august 2016.

I e-post 17. august 2016 ble den midlertidige forføyningen trukket. Det er i e-posten opplyst at Moss Havns dumping i Værlebukta har blitt stoppet av Fylkesmannen i Østfold begrunnet i at de ulovlig har brukt urene masser som har resultert i forurensning av sjø og strender. Det var derfor ingen rettslig interesse i å få prøvd begjæringen og den ble følgelig trukket.

I prosesskriv fra Moss Havn 18. august 2016 ble det vist til at saken var trukket. I prosesskrivet er det opplyst at Havnen har avgitt en erklæring om at det ikke er aktuelt med igangsettelse av deponering i året 2016 "av forskjellige grunner". Moss Havn skriver videre at dette nok er bakgrunnen for at begjæringen trekkes, da de anmodet Neptune om å gjøre det, idet de hadde oversendt erklæringen fredag 12. august til saksøker.

Videre opplyses det om at Moss Havn krever seg tilkjent saksomkostninger da begjæringen om midlertidig forføyning var unødvendig. Det vises til at det følger av de gitte myndighetstillatelser overfor Moss Havn at deponering av masser ikke skal skje i sommersesongen 15. mai til 15. september. Det var derfor unødvendig av saksøker å inngi en midlertidig forføyning medio mai. Saken skal ikke ha slik hast på det tidspunktet. Neptune ville videre ved å ta kontakt med Moss Havn fått klarhet i at Havnen ville respektere den pålagte stans i sommersesongen, i henhold til tillatelsen. Saksomkostnader ble krevd med 12 000 kroner.

I tilsvar 12. september 2016 fra Neptune tilbakevises Moss Havn sin forklaring på at deponeringen ble stanset. Det vises til at Neptune overfor flere instanser ga beskjed om at Moss Havn brøt tillatelsen, herunder Moss Havn selv, og at det var på bakgrunn av manglende adekvat reaksjon fra disse at det ble nødvendig å begjære midlertidig forføyning. Det opplyses videre at de var kjent med sesongbegrensningene, men at Moss Havn hadde søkt om disposisjon for dette.

Det skal ha vært på grunn av at Fylkesmannen i Østfold endelig stoppet Moss Havn sin dumping i Værla og at Moss Havn i tillegg kom med en erklæring om at de ikke ville fortsette ytterligere dumping i 2016 som var bakgrunnen for at begjæringen overfor retten ble trukket.

Neptune avviser derfor kostnadskravet og viser til at Moss Havn selv har satt seg i situasjonen.

I etterkant av prosesskrivet har retten mottatt Moss Havn sitt prosesskriv 30. september 2016 hvor kravet opprettholdes. Det er i prosesskrivet vist til tilsvaret fra Neptune og at Neptune var kjent med at deponering ikke var tillatt fra og med 15. mai. Det vises til at det var korrekt at det var søkt om dispensasjon, men at dispensasjon ikke forelå og at Fylkesmannen avsto slik 1. juli 2016. De opprettholder sakskostnadskravet og viser igjen til at det i en slik situasjon som forelå ikke var grunnlag for begjæring av midlertidig forføyning.

Retten vurdering:

Retten viser først og fremst til at begjæringen ble trukket 17. august 2016 og at saken derfor skal heves.

Det følger av tvisteloven § 32-2 at det er de alminnelige sakskostnadsreglene i tvisteloven kapittel 20 som gjelder. Det følger da av tvisteloven § 20-2 første og annet ledd at saksøkte som utgangspunkt har krav på å få dekket sine sakskostnader av saksøker når saken nå er hevet.

En sak som heves fordi saksøkte har oppfylt kravet er derimot i realiteten vunnet av saksøkeren jf. Kommentartillegget til tvisteloven Schei m.fl. 2. utgave side 703 og sakskostnadskravet til saksøkte vil dermed falle bort og saksøker vil kunne kreve sine sakskostnader etter tvisteloven § 20-4.

Saksøkte har anført at de skal tilkjennes sakskostnader på bakgrunn av at begjæringen må anses unødvendig.

Retten er ikke enig i dette. Det fremgår av korrespondansen vist til over at det ikke fra Moss Havn er tilbakevist at de har brutt tillatelsen fra Fylkesmannen ved ikke å bruke en

splittlekter. Det er hindringen av bruk av slik lekter den midlertidige forføyningen først og fremst gikk ut på. Når saken nå er trukket synes det å være enighet om at dette er på bakgrunn av at Moss Havn har stoppet sin deponering og avgitt en erklæring om at det ikke vil skje videre deponering i 2016.

Retten finner heller ikke at begrensningene i tillatelsen om ikke å deponere på sommerhalvåret ikke tilsier at det var grunnlag for midlertidig forføyning. Det vises for det første til at dersom påstanden til Neptune om brudd på tillatelsen medførte riktighet, hadde ikke Neptune grunn til å tro at øvrige betingelser i tillatelsen ville blitt overholdt. Det vises videre til at det var søkt om dispensasjon for tidsbegrensningen på begjæringstidspunktet og at det derfor var enda større usikkerhet knyttet til dette.

Videre vises det til at muntlige forhandlinger først ble berammet 23. august 2016, herunder pga. manglende anledning fra Moss Havn til å stille til muntlige forhandlinger på tidligere datoer satt av retten. Neptune ville derfor ha interesse i å få en avklaring av kravet i den midlertidige forføyningen når saken ville være klar til avgjørelse. Alternativet ville være å gå veien om vanlig søksmål og en avklaring ville dermed komme på et langt senere tidspunkt, til potensielt stor skade for miljøet.

Når Neptune har frafalt kravet på blant annet bakgrunn av at saksøkte har erklært at de ikke vil deponere mer i 2016, mener retten at det er mer naturlig å se på saken som frafalt på bakgrunn av at saksøkte har oppfylt kravet, og saken derfor ikke kan anses vunnet for Moss Havn etter tvisteloven § 20-2 annet ledd. Moss Havn kan dermed ikke kreve sine sakskostnader dekket og hver av partene blir å bære sine egne omkostninger slik påstanden til Neptune lød på i begjæringen.

SLUTNING

1. Sak nr. 16-079176TVI-MOSS heves.
2. Partene bærer sine egne saksomkostninger

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rett kopi bekrefte

Sign.
Moss tingrett